

meget var den Rige, der var udsat for at komme til at lide under Loven, som det var Smaafoff, der vilde komme til at lide derunder. Det ærede Medlem stiller sig jo derved fra det ærede Mindretal i Udvalget, som, hvad jeg tillod mig før at bemærke, har havt for Die, at Loven fornemlig vilde ramme dem, der have Raad til at kjøbe Papirer. Jeg tror nu iøvrigt ogsaa fremdeles, at det nærmest vil blive Speculanter i fremmede Obligationer, der vilde komme til at betale denne Afgift. Jeg benægter naturligtvis ikke, at Smaafoff ogsaa kunne have Penge stiftende i Obligationer, men jeg tror rigtignok, at det fornemlig er indenlandfke Obligationer, de holde af. Det kan gjerne være, at der findes rumænske Obligationer og andre fremmede Papirer hos disse Smaafoff, men jeg skal dog tillade mig at henstille, om det just er noget Duffeligt, at Smaafoff indlade sig paa at kjøbe rumænske Obligationer. Dernæst tillader jeg mig at mene, at Loven i Virkeligheden slet ikke faar nogen Betydning for disse Smaafoff. Skatter af denne Natur, der naturligtvis ere Omsætningskatter — hvorfor ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds har saameget imod dem, fordi han siger, at det er Skatter paa Virksomheden — ville ikke ramme den, som kun kjøber en enkelt Obligation og gemmer den. Han vil naturligtvis ikke kjøbe en udenlandf Obligation, naar den med Tillæg af Stempelafgift bliver saa dyr, at han kan kjøbe en indenlandf Obligation billigere, og han vil saaledes ikke komme til at lide under denne Stempelafgift. Hvad man indvender mod Loven, er, at denne Bestatning paa fremmede Obligationer vil ramme den egentlige Pengehandel, Handelen med Obligationer, og altsaa være til Hinder for Speculationen. Jeg tror nu, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds i Virkeligheden udtalte, hvad der er hans Hjertens Mening, naar han udtalte sig mod Stempellove i Almindelighed. Det kan jeg meget godt forstaa, og jeg tror ogsaa, jeg sagde, da jeg forrige Gang havde Ordet, at, naar man i det Hele er mod Stempellove, saa er man ogsaa mod den yderligere Udførelse deraf i denne Lov.

Derfor man altsaa har den Mening, at man kan undvære den Indtægt, som vi have gennem Stempellove, — det er henvend en Million, hvis jeg ikke tager fejl, — kan man jo affkaffe denne Lov, og det vilde i og for sig være meget glædeligt; men netop paa en Tid, hvor vi se os om efter nye Skatteobjekter, er Diebliffet ikke heldigt til at affkaffe Skatter. Jeg har den Mening, at enhver bestaaende Skattelov har et ubetinget Fortrin for enhver ikke bestaaende Skattelov netop derved, at den er bestaaende, og man skal ikke affkaffe Skatter, der give noget Ordentligt ind i Statskassen, før man er paa det Nene og Klare med, hvorfra man kan faae noget Bedre. Altsaa, denne almindelgt Tale imod Stempellove og mod Skatter paa Omsætningen, tror jeg ikke at kunne tillægge saa megen Vægt, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds gjør det. Naar det ærede Medlem iøvrigt sagde, at det Lovforslag, hvormed der her er Tale, er af den Art, det var i Grunden hans Mening, at nogenledes anstændige Stater ikke burde indlade sig derpaa; det kunde være godt nok, jeg tror, han sagde for Østerrig, og Spanien, men ærefjære Stater skulde derimod ikke indlade sig paa saadanne Ting —, saa skal jeg ikke videre omtale, men dog nævne, at der ogsaa gives Lande, som det ærede Medlem formodentlig ikke saaledes vil bryde Staven over, blandt andre England, hvor man ikke er fremmed for den Slags Skatter. Og, idet jeg nævner England, vil jeg anbefale det ærede Medlem ikke saaledes ubetinget at lytte til enhver Udtalelse, der kan falde her i Salen til Oplysning om det, hvormed der tales, og da heller ikke til Alt, hvad der kommer fra det ærede Mindretal (Hage); thi der kan virkelig undertiden fremkomme Ting, som ikke taale nærmere Undersøgelse, og det gjælder navnlig her med Hensyn til, hvad der blev sagt om Forholdene i England. Det er ikke Tilfældet, at man der inførte den Skat, hvormed Talen er, i 1871 og efter 3 Maaneders Forløb fandt den aldeles ubrugelig, saaledes som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds sagde, og at man saa var færdig dermed. Nei, Sagen